

3. Ако и ћуте уста, Срце се молит' зна,
Мисли нам све узлећу До трона небесна.
4. Благошћу Њег'вом светом Крепи се свак' од нас;
Који Га имат' жели, Има Га сваки час.
5. К'о деца ми се Њега Држимо свуд' само;
И кад нам сузе теку Бежимо к' Њем' тамо.
6. А кад се уморимо Мир вечни даће нам',
И покрит' хладном земљом Уморно тело нам.
7. Ту почивамо мирно, Скривени за дан тај,
Кад ће Он позват' свију: "Устајте! ево сјај!"
8. А шта ће даље бити Сад једва схваћамо,
Биће нам као у сну, Кад славу видимо.

140. МОЛИТВА ЗА ПОЗНУ КИШУ

1. { Ду - ше сла - ве, Ду - ше свет, Љу - ба -
Сад и сва - кад дај нам Ти Тво - је

ви и сна - ге, } Вред-ни ни-смо, то зна -
да - ре бла - ге! }

мо, Да их ми при - ма - мо; Твог ви - де - ла

до - би - ће, Ко - ји мо - ли са - мо.

2. Распламти нас снажно Ти, Благослов даруј нам,
Нека сваки осети, Да си међ' нам' Ти сам!
Говор, тихост, молитва, И духа мишљење
Твојом снагом нек буде, Нама на спасење!
3. Јагњета је светог крв За све се пролила;
Снага Твоја зато се Обилно излива,
Кад је скупљен народ Твој На молитви био,
Снагу Твоју на сав збор Ти си тад' излио.

141. ПОЈАЊЕ

1. Хва - ла Т'за у - век, Бо - же, Ду - ше